

Без перебільшення: День працівника лісу – всенародне свято. І це справді так, адже результат діяльності зелених вартових щодня відчуває кожен із нас, дихаючи чистим повітрям чи виїжджаючи на природу, користуючись продукцією лісових господарств тощо. І не випадково професійне свято лісівників відзначається цієї чудової пори року: саме в цей період ми можемо у повній красі достоту оцінити багатомісячні, ба навіть багаторічні зусилля трудівників лісу.

Звичайно, негаразди в економіці не могли не позначитися на показниках діяльності працівників галузі. Але, попри всі труднощі, зелена гвардія достойно стрічає красний для себе день календаря. У цьому переконався й кореспондент «РП», побувавши напередодні свята на Державному підприємстві «Миколаївське лісове господарство» – одному із флагманів зеленої галузі Миколаївщини.

Миколаївський лісгосп – найстаріше подібне підприємство на теренах області. Воно бере свій відлік з далекого 1947 року. Саме у важкі післявоєнні роки тоді ще Миколаївським держлісгоспом

ЖИТТЯ НА ВАРТІ ЛІСУ

Колектив Миколаївського лісгоспу.

ласті), створення урочищ «Коблеве», «Рибаківка», «Андріївське», «Баловно-Матвіївське», «Пам'ять комунарів», «Лимани», «Галичинське», «Балабанівка», «Михайло-Ларине», «Новоодеське», та інших, декотрі з них відносяться до Природно-заповідного фонду: це заказники місцевого значення, заповідні урочища, ботанічні та ландшафтні заказники.

сельність збільшується до 120 чоловік. Праця лісівника – хоч і важка, вимагає значних зусиль, але випадкових людей тут немає: той, хто колись вступив у зелену родину, залишається їй вірним завжди. Тож більшість із трудівників лісгоспу працює на рідному для себе підприємстві багато років, а той й десятиліть.

Звичайно, так історично склалися, що прилегли до Миколаєва території не вирізняються значною лісистістю. З давніх часів візитівкою Причорномор'я були безкрайні степи. Та багаторічні зусилля лісівників призвели до створення значних зелених оаз докола обласного центру: із 8,5 тис. га земель лісгоспу 5621 гектар вкритий лісом. За цієї сухою цифрою приховується копітка та виснажлива, що підчас не видна сторонньому оку, праця по висаджуванню молодих дерев та подальшому догляду за ними. Адже в умовах тривалих посух та пекельного південного сонця виростити дерево – то все одне, що виплекати немовля. Але наочний результат – густі тінні бори та діброви, що збагачують повітря киснем, милують око та поліпшують екосистему Прибужжя, – вартий того.

Нині близько 3 тисяч гектарів займають хвойні, а саме соснові, насадження. Решту лісів складають листяні масиви – насамперед дуб, акація, ясен, клен, гледичія, тополя, лісова яблуня. Як зауважує головний лісничий Миколаївського держлісгоспу Василь Смерека, якщо до кризи щороку заліснявалося по 150-200 гектарів, то тепер, через зменшення бюджетних надходжень, вдається озеленити лише 50 гектарів. Зважаючи на поступову зміну кліматичних умов, лісівники намагаються провести «посівну кампанію» якомога раніше, ще в лютому та на початку весни, – з тим, щоб забезпечити дорожчійню вологу для тендітних паростків. З цієї ж метою ведеться ретельна підготовка ґрунту до посіву шляхом знищення бур'янів та розпушення поверхні поля.

Крім того, – розповідає Василь Федорович, – у землю кидаємо лише найліпше насіння або саджанці із наших розсадників, що є в кожному із лісництв. У перші роки життя нового лісу регулярно здійснюємо ручне обсапування рослин та механічну обробку міжрядь.

Та зусилля лісівників не є марними: середня приживлюваність саджанців досягає пристойного показника – 71 відсотка, що навіть перевищує норматив, єдиний для всієї області. Але ж не порівняти посушливий жаркий клімат Жовтневого чи Миколаївського районів із північно-західним регіоном Миколаївщини, де і сонце пече не так сильно, і опади трапляються набагато частіше.

Натомість посадити ліс – це лише половина справи. Не менших зусиль потребує збереження лісових насаджень – від пожеж, браконьєрів, інших руйнівних факторів. Тож працівники державної лісової охорони і вдень і вночі стоять на сторожі безцінного у наших краях лісу. Значної шкоди зеленим квадратам завдають лісові пожежі, незаконні вирубки лісу та добування піску. І цього року, як зазначає Микола Гордієнко, вдалося досягти значних успіхів у боротьбі

більшість з яких була локалізована на початковій стадії. І лише одна із пожеж завдала істотної шкоди, коли вигоріло майже 22 гектари Галичинського лісу.

До речі, зелені вартові ведуть спостереження за лісом як за допомогою піших обходів ввіреної території, так і завдяки вишкам, що встановлені у Балабанівському та Андріївському лісових масивах. Балабанівська вежа обладнана телевізійною системою спостереження, що дає змогу оглянути територію навкруги до 10 кілометрів. А незабаром планується встановити ще один стаціонарний пункт спостереження – у Новоодеському районі.

Та все ж головним, справді золотим потенціалом підприємства, – каже Микола Гордієнко, – є наші люди – працюючі, сумлінні, відповідальні, закохані у свою справу. Навіть попри те, що зарплата у нас зовсім невелика, а був період, коли її виплачували невчасно, колектив зберігся.

Із неприхованою гордістю у голосі керівник лісгоспу називає прізвища сімейних династій Швеців та Загамулів. Так, Андріївське лісництво, яке лідирує за багатьма показниками, очолює Володимир Загамула, а його рідний брат Микола працює майстром лісу. Вельми промовистий факт: їхні батьки у вже далекі післявоєнні роки висаджували перші дерева поблизу Андріївки та Ковалівки!

А Павло Швець, хоч і досяг пенсійного віку, не залишив улюблену справу. Багато років Павло Микитович успішно працював директором Андріївського лісництва, нині ж трудиться на посаді майстра лісу. Поруч із чоловіком несе зелену варту і його дружина Валентина Іванівна. На гарні слова подяки заслуговує і його рідний брат Олександр Микитович, котрий стояв біля витоків лісництва. Нині ж сімейну справу достойно продовжує син заслуженого ветерана, Олександр.

Народження нового лісу, ліворуч – Микола Гордієнко.

Дніпропетровського управління лісового господарства були висаджені перші дерева у безкрайніх степах півдня нашої області. А першим директором новоствореного господарства був призначений Олександр Всеволодович Петен. Значний внесок у заліснення степів та розвиток матеріально-технічної бази зробили такі директори, як Микола Іванович Резников, Володимир Максимович Ніжник, Віктор Васильович Воробкало, Олександр Дмитрович Мароха. З жовтня 2008 року високопрофесійний та дружній колектив Миколаївського лісгоспу очолює Микола Гордієнко. До речі, Микола Володимирович беззмінно працює на рідному для себе підприємстві ось уже майже чверть століття – з 1991 року.

У часи свого розквіту Миколаївський держлісгосп налічував понад 19 тисяч гектарів земель державного фонду та охоплював значну частину Миколаївської області. У масиві добрих справ декількох поколінь працівників лісгоспу – заліснення більшої частини Кінбурнської коси (в тому числі на території Херсонської об-

Наразі в підпорядкуванні ДП «Миколаївський лісгосп» – 8546 гектарів державної землі в межах Жовтневого, Новоодеського, Миколаївського районів та міста Миколаєва. Структурно державне підприємство складається із трьох підрозділів: Андріївського (Миколаївський район, 1772,9 га), Миколаївського (Жовтневий, Заводський, Корабельний і Центральний райони, 2930,6 га) та Новоодеського (Новоодеський район, 3839,0 га) лісництв. Крім того, на підставі рішення Миколаївської обласної ради від 07.09.12 № 29 підприємству були надані мисливські угіддя загальною площею 15579,0252 га.

Серед головних завдань підприємства – ведення лісового господарства, створення, охорона і захист лісових насаджень, раціональне використання та відтворення лісів; утримання державного мисливського фонду на території мисливських угідь. Над вирішенням цих непростих завдань щодня, а підчас і вночі, несуть варту 80 працівників лісгоспу, а в пожежонебезпечний період їх чи-

Конкурс професійної майстерності.

з «генералами піщаних кар'єрів». У спільній співпраці із громадськими активістами з початку року лісівники склали вісім протоколів на тих, хто, збагачують за допомогою нелегальних кар'єрів, завдає непоправної шкоди навколишньому середовищу.

Щодо боротьби з «червоним півнем», то і тут є певний прогрес. Завдяки масштабній інформаційно-просвітницькій роботі із населенням, насамперед, із дітьми, вдалося зменшити як кількість пожеж, так і площі пошкодженого вогнем лісу. Цього року на території трапилося лише 17 пожеж, абсолютна

Напередодні професійного свята українських лісівників, – бере наостанок слово Микола Володимирович Гордієнко, – маю честь від усієї душі щиро привітати працівників нашого Миколаївського та інших лісгоспів області, обласного управління із цієї датою. Нехай ваша доля буде рясною на радісні події, а результат вашої копіткої праці – могутні ліси – ще довгі десятиліття милуватимуть око наших нащадків! Добробуту вам, шановні колеги, миру та процвітання!

■ Андрій ТЮРІН
Фото автора і з архіву Миколаївського лісгоспу